

РЕШЕНИЕ

№ 198

гр. Смолян, 06.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СМОЛЯН в публично заседание на девети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Сийка Златанова

при участието на секретаря Сирма Купенова
като разгледа докладваното от Сийка Златанова Гражданско дело №
20225440101120 по описа за 2022 година

Ищецът Н. И. Т. е предявил срещу Регионална дирекция „Гранична полиция” - Смолян, обективно съединени искове, както следва: иск с правно основание чл. 178, ал. 1, т. 3 и чл. 187 ЗМВР, с който се иска да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца и сумата от 2 458,07 лева, представляваща допълнително възнаграждение за положен извънреден нощен труд в периода 07.11.2019 – 30.09.2022 година, получени в резултат на преизчисляване на положени часове нощен труд с коефициент 1.143 и иск с правно основание чл.86 от ЗЗД с който се иска да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца мораторната лихва върху дължимите отчетени на тримесечни периоди суми, която е в общ размер на 332,19 лева, считано от първо число на месеца, следващ отчетния тримесечен период, за който се дължи трудовото възнаграждение до датата на подаване на исковата молба 07.11.2022 г., както и законната лихва върху главницата, считано от 07.11.2022 г. до окончателното изплащане на задължението. /Размерът на исковете изменен в съдебно заседание/.

Претендира за деловодните разноски.

Фактическите твърдения, на които ищецът основава исковете, се свеждат до следното:

Съществуващо служебно правоотношение между страните по ЗМВР, по което ищецът изпълнява длъжността младши експерт, Командир на отделение в 01 група Охрана на държавната граница в ГПУ – *** при РДГП – Смолян и работи на 12 - часови смени, като полага и нощен труд във времето от 22,00 часа до 06,00 часа. За времето от 07.11.2019 г. до 30.09.2022 година ищецът е положил нощен труд, който не е преизчислен в дневен с коефициент 1.143 от работодателя и не му е заплатен. Разликата след превръщането на часовете положен нощен труд в часове дневен труд не му е заплатен, съобразно разпоредбата на чл. 187, ал. 3 ЗМВР и чл. 31, ал. 2 от Наредба № 8121з-407/11.08.2014 г., издадена от министъра на вътрешните работи, уреждащи реда за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното работно време, режима на дежурство, времето за отдих и почивките на държавните служители в Министерството на вътрешните работи, респ. субсидиарно приложимата разпоредба на чл. 9, ал. 2 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата (обн. ДВ от 26.01.2007 г.).

Задължението на работодателя за заплащане на възнаграждение за положения нощен

труд е част от задължението за заплащане на трудово възнаграждение, а за последното е установен срок. Ответникът е изпаднал в забава след изтичане на срока, в който е трябвало да се изплати съответното възнаграждение. Неизпълнението за заплащане на възнаграждение за положения от ищеца нощен труд чрез приравняването му с посочения коефициент го е поставило в състояние на забава, за което дължи съответното обезщетение под формата на лихва за забава. Лихвата е дължима върху дължимите възнаграждения по тримесечия, като началната дата за изчисляване е последния ден от месеца, следващ този за тримесечието за което се отнася, с оглед отчитането на труда, изчисляването и изплащането съобразно ЗМВР, като крайната дата за изчисляване е датата на входиране на исковата молба в съда.

Претендира присъждане на деловодните разноски.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът е депозирал писмен отговор на исковата молба, с който оспорва исковете като неоснователни и моли да бъдат отхвърлени, като твърди, че всички отработени от ищеца часове нощен труд са му заплатени, тъй като в ЗМВР няма препращаща норма към разпоредбите на КТ и подзаконовите нормативни актове, каквато е НСОРЗ, наредба № 8121з-407/11.08.2014 г. е отменена с Наредба № 8121з-592/25.05.2015 г. и Наредба № 8121з-776/29.07.2016 г. на министъра на вътрешните работи и в тези наредби липсва основание за преобразуване на часовете положен нощен труд с коефициент 1.143. Смята, че приложими са специалните правила на ЗМВР и подзаконовите му нормативни актове и че не следва да се прилага по аналогия поради празнота чл. 9, ал. 2 НСОРЗ. Твърди, че с изменението на ЗМВР от 07.07.2020 г., със създадената нова ал. 4 на чл. 187 ЗМВР, според която нощните часове труд се превръщат в дневни с коефициент 1, поради което и счита, че на ищеца не се дължи заплащане на приравнения в дневен труд, преизчислен с коефициент 1,143. Признава факта, че в процесния период ищецът е работил на посочената длъжност и е полагал нощен труд.

В съдебно заседание ищецът не се явява, за него адв. *** поддържа предявените искове и моли да бъдат уважени по изложените в исковата молба съображения.

Ответникът се представлява от гл. юр. ***, счита исковете за неоснователни и моли да бъдат отхвърлени по изложените съображения в отговора на исковата молба и в писмените бележки. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, платено от ищеца. Претендира присъждане на деловодните разноски.

Съдът, след преценка на изложеното в исковата молба и в отговора на ответника и като обсъди събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Няма спор между страните и видно от представеното удостоверение, че ищецът работи по служебно правоотношение с ответника в процесния период и понастоящем в ГПУ – *** при РДГП - Смолян на длъжност младши експерт, Командир на отделение в 01 група Охрана на държавната граница.

От заключението по назначената СИЕ се установява, че като държавен служител в системата на МВР ищецът работи на смени, съгласно изготвени месечни графици при сумирано отчитане на работното време. През периода 07.11.2019 – 30.09.2022 г. е положил общо 1 685 часа нощен труд в 211 нощни смени. Положените часове нощен труд е заплатен, без да е преобразуван в дневен по реда на чл. 9, ал. 2 НСОРЗ. **В приложение 1 към заключението** в табличен вид по тримесечия е извършено преобразуване на положения 1 685 часа нощен труд в 1 926 часа дневен с коефициент 1,143 в съответствие с чл. 9, ал. 2 НСОРЗ, в резултат на което е определен положен труд в размер на 241 часа на стойност 2 458,07 лв., които не са начислени и не са изплатени. Дължимата лихва е определена по тримесечия в размер на 332,19 лв., начислена към 07.11.2022 г..

Съдът кредитира заключението на ВЛ като обективно и компетентно изготвено, същото е съобразено с нормативната уредба и с представените по делото доказателства и не е оспорено от страните.

При така установеното от фактическа страна съдът направи следните правни изводи:

Главният иск с правно основание чл. 178, ал. 1, т. 3, вр. чл. 187, ал. 5, т. 2 ЗМВР и акцесорният към него иск по чл. 86, ал. 1 ЗЗД са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени изцяло.

Съгласно ТР № 1/2020 от 15.03.2023 г. на ВКС, ОСГК по тълк.д. № 1/2020 г., при отчитане и заплащане на положените часове нощен труд от служители на МВР не са приложими разпоредбите на КТ и на НСОРЗ и в частност разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от Наредбата и следва да се прилагат разпоредбите на специалния ЗМВР и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове.

Тълкувателното решение е задължително за органите на съдебната и изпълнителната власт, за органите на местното самоуправление, както и за всички органи, които издават административни актове, съгласно разпоредбата на чл. 130, ал. 2 ЗСВ.

В чл. 187, ал. 1 ЗМВР е регламентирано, че нормалната продължителност на работното време на държавните служители в МВР е 8 часа дневно и 40 часа седмично при 5-дневна работна седмица, като съгл. ал. 3 работното време на държавните служители се изчислява в работни дни – подневно, а за работещите на 8 -, 12 - или 24 - часови смени – сумирано за тримесечен период. Определянето на 24 - часова смяна е по изключение. При работа на смени е възможно полагането на труд и през нощта между 22,00 и 6,00 ч., като работните часове не следва да надвишават средно 8 часа за всеки 24-часов период.

Според разпоредбата на чл. 187, ал. 9 ЗМВР редът за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата на държавните служители извън редовното работно време, режимът на дежурство, времето за отдих и почивките за държавните служители се определят с наредба на министъра на вътрешните работи.

Съгласно изменението на ЗМВР, обнародвано в ДВ бр.60/07.07.2020 г., в сила от 11.07.2020 г., в чл. 187, ал. 1 от ЗМВР е предвидено, че нормалната продължителност на работното време през нощта е 8 часа за всеки 24-часов период. Нощен е трудът от 22.00 часа до 6.00 часа. С приетата нова ал. 4 на чл. 187 е регламентирано, че при сумирано изчисляване на работното време нощните часове се превръщат в дневни, с коефициент равен на отношението между нормалната продължителност на дневното работното време към нормалната продължителност на работното време през нощта по ал.1 или с коефициент 1.

Безспорно се установи, че ищецът е работил в процесния период по служебно правоотношение с ответника. Безспорно се установи също, че в посочения период от време същият е положил 1 685 часа нощен труд, който след преобразуването му в дневен с коефициент 1 се равнява на 1 685 часа и е напълно заплатен на ищеца.

Предвид изложеното главният иск и акцесорният иск за лихва за забава са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

Относно разноските:

Ищецът претендира присъждане на деловодните разноски. Такива същият е платил на адв. *** в размер на 500 лв., видно от договора за правна защита и съдействие.

С оглед изхода от спора на ищеца не се дължат разноски, а на основание чл. 78, ал. 8, вр. ал. 3 ГПК на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв..

Мотивиран от изложените съображения Смолянският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни и недоказани исковете с правно основание 178, ал. 1, т. 3, вр. чл. 187, ал. 5, т. 2 ЗМВР и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, предявени от Н. И. Т., **ЕГН *******, от гр. ***, ул. *** срещу Регионална дирекция „Гранична полиция“ - Смолян, със седалище и адрес на управление гр. Смолян, бул. „***“, представлявана от комисар *** за сумата от 2 458,07 лева, представляваща допълнително възнаграждение за положен извънреден нощен труд в периода 07.11.2019 – 30.09.2022 година, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 07.11.2022 г. – датата на подаване на исковата молба до окончателното заплащане на задължението, както и за сумата от 332,19 лв., представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата, считано от първо число на месеца, следващ отчетния тримесечен период, за който се дължи трудовото възнаграждение до датата на подаване на исковата молба 07.11.2022 г..

ОСЪЖДА Н. И. Т., **ЕГН *******, от гр. ***, ул. *** на основание чл. 78, ал. 8, вр. ал. 3 ГПК да заплати на Регионална дирекция „Гранична полиция“ - Смолян, със седалище и адрес на управление гр. Смолян, бул. „***“, представлявана от комисар *** сумата от 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Смолянски окръжен съд в двуседмичен срок, считано от връчването му на страните.

Решението да се връчи на страните, като на ищеца чрез адв. *** на посочения в исковата молба съдебен адрес.

Съдия при Районен съд – Смолян: _____